CU CE SE JOACĂ FOTBAL ?

—RAID-ANCHETĂ PE TEMA CALITĂȚII ȘI CANTITĂȚII ECHIPAMENTULUI SPORTIV—

SIGUR CĂ, PE LÎNGĂ O MARE PASIUNE, O DEOSEBITĂ PUTERE DE MUNCĂ, TALENT ȘI SERIOZITATE, UN ROL DEOSEBIT PENTRU ATINGEREA UNEI BUNE PREGĂTIRI FOTBALISTICE ȘI PENTRU STARTUL SPRE PERFORMANȚE DEOSEBITE ÎL REPREZINTĂ CALITATEA INSTALAȚIILOR SPORTIVE ȘI A ECHIPAMENTULUI.

ÎN RÎNDURILE CARE URMEAZĂ PREZENTĂM CITITORILOR NOȘTRI CONSTATĂRILE EFECTUATE DE REDACTORII NOȘTRI ÎN MAI MULTE ORAȘE ALE ȚĂRII ÎN PRIVINȚA ECHIPAMENTULUI, A CALITĂȚII LUI, A MODULUI CUM POATE FI PROCURAT DE ASOCIAȚII ȘI CLUBURI SPORTIVE. SOCOTIM CĂ OBSERVAȚIILE PE CARE CONDUCĂTORII DE CLUBURI, ANTRENORII ȘI, ÎN UNELE CAZURI, CHIAR SPORTIVII LE-AU FĂCUT, REPREZINTĂ UN MOTIV PENTRU ÎNTREPRINDERILE PRODUCĂTOARE DE ECHIPAMENT SPORTIV, PENTRU DIRECȚIILE DE RESORT DIN INSTITUȚIILE CENTRALE DE A REMEDIA DEFICIENȚELE MULTORA DINTRE ARTICOLELE PE CARE LE FABRICĂ SAU DE CALITATEA CĂRORA RĂSPUND.

ȘI PLOIEȘTENII AU NECAZURI

O interesantă (și revelatoare) discuție pe tema echipamentului echipei de fotbal a clubului Petrolul am avut-o cu președintele secției de fotbal, Gheorghe Urich. Multe din observațiile făcute de dînsul le socotim interesante mai ales prin faptul că depășesc sfera problemelor unei singure echipe, unui singur club, ele avînd un caracter (vai !) de generalitate.

„Nemulțumirile antrenorilor Oană și Cernăianu, ca și ale mele personal — ne-a spus Gh. Urich — **vizează proasta sau mediocra calitate a multora dintre articolele magaziei de fotbal a echipei Petrolul. Luîndu-le după o ordine a... necazurilor pe care ni le provoacă, am să spun cîteva cuvinte despre MINGI, GHETE DE FOTBAL, TENIȘI.**

a) **Pe lîngă faptul că MINGILE sînt absolut insuficiente (Petrolul nu are, la ora asta, mingi pentru jocurile oficiale !) vreau să arăt că cele produse de „Flacăra roșie" ȚIN două jocuri. Apoi capătă vicii mai mult sau mai puțin evidente.**

Socotesc că această criză de mingi va putea fi rezolvată prin procurarea sau punerea la punct a unui proces de fabricat mingi din material plastic, mai ieftine și mai rezistente.

b) **Ghetele de fotbal produse la „Clujeana", deși nu sînt rele, cîteodată au un inconvenient: la umezeală, talpa se înmoaie, crampoanele pătrund în talpă și rănesc piciorul.**

Avem mare nevoie (și noi și, cred, toate echipele de la noi) de ghete cu talpă și crampoane de plastic.

c) **Tenișii sînt produsul cel... perisabil. După 2—3 antrenamente, „fuge" talpa, se desface inserția dintre pînză și cauciuc etc... Avem „grămezi" de tenișii scoși din uz după 9—10 ore de folosință.**

BANI ARUNCAȚI ÎN VÎNT!

BUJOR MERA, președintele clubului sportiv CRIȘUL-Oradea ne-a declarat: „Aproape că ne-am plictisit discutînd mereu de calitatea echipamentului. Nu știm cum se descurcă alții dar nouă treaba de mîntuială a unora ne seacă mereu bugetul. Contabilul clubului are impresia că aruncă pur și simplu banii în vînt, atunci cînd trebuie să se cumpere echipament și materiale sportive. Iată concret despre ce este vorba:

Magazia ne este plină de tenișii care nu-și mai găsesc întrebuințare — după două, trei antrenamente. **Talpa se dezlipește; tricourile, la început foarte arătoase, după prima spălare se decolorează sau intră la apă de parcă ar trebui să îmbrăcăm cu ele copii preșcolari; mingile folosite la 2—3 meciuri nu mai corespund greutății cerute de regulamentul de joc, cele mai multe se deformează arătînd uneori ca acelea de rugbi; ghetele... să nu mai vorbim în ce situație jalnică ajung.** Cel puțin 50% din fondurile atribuite pentru dotarea magaziei secției de fotbal sînt cheltuite de pomană...

Trebuie să recunoaștem că oricît de gospodar ai fi nu poți să te descurci în asemenea dificultăți. Ghetele, firește, se mai repară cu chiu cu vai, folosindu-le încă o vreme. În schimb, tricourile și mingile necorespunzătoare le donăm diverselor școli. Mă roq, din forță majoră facem un act de caritate, dar, la urma urmei, nouă cine ne dă pe gratis? Iată întrebarea care o adresăm întreprinderilor furnizoare și direcțiilor generale din Ministerul Industriei Ușoare care le tutelează. Noi știm că la ora actuală în toate întreprinderile se desfășoară o intensă activitate pe planul calității și ne surprinde cum M.I.U. trece cu vederea peste nenumăratele reclamații de care, precis, nu este străin.

În încheiere fac următoarele propuneri:

- **să se studieze posibilitatea fabricării unor tricouri de bumbac în amestec cu fire de relon, iar creatorii de modele să dovedească mai multă fantezie în confecționarea lor.**
- **să se profileze o secție pentru confecționarea ghetelor de fotbal la fabrica „Clujeana" care a acumulat deja o bună experiență la acest produs. Menționez că aici acum se lucrează numai pe baza unor aprobări speciale și numai unor anumite cluburi, ceea ce constituie o anomalie dacă ne gîndim la cerințele mereu crescînde ale fotbalului.**

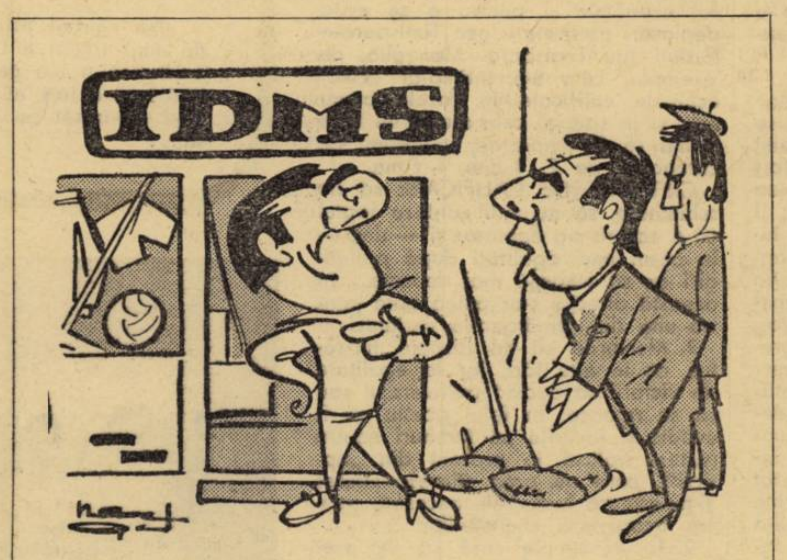

— Mie îmi reclamați? Duceți-vă la controlul de calitate!

Desene de Neagu RĂDULESCU

O SINGURĂ MINGE DIN ZECE

După cîte am aflat la Galați, fotbaliștii Politehnicii au la dispoziție o gamă variată de materiale sportive, bugetul clubului studențesc asigurînd anual o bună aprovizionare. Astfel, după cum ne-a spus antrenorul P. Rădulescu, fiecare jucător are în folosință o minge și două perechi de ghete.

Deci, cantitate suficientă, dar calitatea?

„Să vă dau un singur exemplu, cel mai recent. La ultimul nostru antrenament, exersînd șutul la poartă din afara careului de 16 m., am observat că treptat, treptat, rămăsese în joc doar o minge deși inițial fuseseră folosite peste 10. Ce se întîmplase? Jucătorii au evitat toate mingile care „cîștigau în greutate" cu fiecare traiectorie pe terenul ud... Și cum poate un atacant să-și regleze tirul la antrenament, dacă la fiecare exersare, mingea prezintă o altă greutate?"

URMĂRIREA... GHETELOR

Iată și opinia băcăuanilor, exprimată de Iosif Ichimaș, *președintele clubului Dinamo.*

„Deși ne aflăm în plină perioadă de pregătire și campionatul bate la ușă, secția de fotbal întîmpină greutăți în privința achiziționării unor materiale extrem de necesare jucătorilor. Nu avem ghete de fotbal! În căutarea lor am pornit încă din toamna anului trecut. Mai întîi am încercat să ne aprovizionăm de la magazinul de materiale sportive din Bacău, apoi prin alte orașe din regiune. Răspunsul a fost același: nu avem! Am trimis un delegat la București dar s-a întors cu mîna goală. Pînă în cele din urmă am fost nevoiți să cumpărăm pantofi de ciclism, cărora magazinerul nostru le-a adăugat crampoane, dar condițiile speciale de pregătire (noroi, zăpadă) i-a uzat după cîteva antrenamente. *Acum ne aflăm din nou în „cursa de urmărire" a ghetelor de fotbal. Am luat legătura cu fabrica de echipament sportiv de la Reghin și sperăm ca în curînd să ni se livreze un număr suficient de ghete pentru echipa I cît și pentru cea de tineret.*

În privința mingilor, situația este identică. După un singur antrenament, udîndu-se, se îngreuiează, se fac tari ca piatra și se ovalizează. Într-o perioadă extrem de scurtă de timp, un număr foarte mare de mingi au fost trecute la reformă. Mingile de calitate superioară, cele confecționate de Flacăra roșie București, cu petice hexagonale, în două culori, alb-negru, se obțin extrem de greu, numai cu avizul federației. Pentru anul competițional 1967—1968 ne-a fost aprobată o singură minge! O păstrăm ca pe o piesă de muzeu, întrebuințînd-o numai la anumite meciuri oficiale, în speranța că vom mai primi.

Cît privește tricourile aflate în rafturile magazinelor I.D.M.S.-ului nu ne mai interesează deoarece se decolorează și se întind exagerat. *De aceea am preferat să confecționăm unele de calitate foarte bună la firma Tricotextil București, bineînțeles cu mai mulți bani. Cum se vede problema aceasta am rezolvat-o, dar se pune întrebarea cum de I.D.M.S. admite să achiziționeze asemenea marfă proastă?*

„AVEM, DAR CE FOLOS..."

După estimări locale (deși e vorba de un subiect foarte concret: materialele sportive, local-patriotismul îl scoate, pe rațiuni afective, din cadrul contabil...) clubul constănțean **Farul** este cel mai bine dotat în privința echipamentului.

Dacă nu-i credeți pe cuvînt pe

La mini-fotbal, mini-echipament, intrat la apă.

Foti D. Foti, președintele clubului și pe **Vintilă Mărdărescu**, antrenorul echipei, duceți-vă să vedeți magazia clubului. Veți putea admira acolo cele **20 de perechi de ghete Adidas** (pentru „meciurile de gală" din nocturnele festive ale **Tomisului** vărateo, după cum ne-a spus antrenorul constănțean), cele **opt rînduri de tricouri noi, afișînd o vie paletă policromă, cele 100 de mingi...**

„Să nu vă încumetați însă să priviți — ne-au prevenit cei doi interlocutori, mai în glumă, mai în serios — la rastelurile cu ghetele aflate încă în uz, sau la rafturile cu tricourile și chiloții folosite în prezent". „De ce?" — ne-am întrebat cu mirare, știind de pildă, că fiecare jucător al primei echipe are **la dispoziție trei perechi de gete, juniorii două perechi și copiii, minighete.**

„Pentru că ghetele fabricate la Reghin se scorojesc, își pierd forma și... talpa, nepermis de repede. Trebuie să recunoașteți că chiar și pentru o gheată, o viață de trei luni este teribil de scurtă, gîndindu-vă, în special, la banii cheltuiți. Aceeași soartă ingrată îi se hărăzește, din păcate, și pantofilor de tenis. Este admisibil ca într-un an să fim nevoiți să folosim 3 000 de tenișî?" — se întreabă Foti D. Foti.

Iar Gil Mărdărescu, înclinat ca de obicei, spre latura hazlie a problemei, completează: **„Tricourile difuzate prin I.D.M.S.** (neștiind cine le fabrică, „blagoslovim" această întreprindere care le recepționează) **după primul spălat se transformă în... rochii sac, lipsite pînă și de culoarea inițială, chiloții, care nici la început n-au formă, capătă pe parcurs dimensiuni ciudate și asimetrice, iar mingile fabricate la „Flacăra roșie" după ce au fost folosite maximum de trei ori pe un teren ud, se metamorfozează în baloane de rugbi!"**

Iată și cîteva succinte opinii ale interlocutorilor noștri, unele înfățișînd încercările clubului de a ocoli impedimentele semnalate, altele adresînd întrebări justificate forurilor de resort ale M.I.U.:

„Pentru a avea totuși niște tricouri de calitate și aspectoase, ne-am adresat cu o comandă specială fabricii bucureștene „Tînăra gardă", care ne-a satisfăcut cerința.

De ce piața constănțeană neglijează aprovizionarea permanentă cu materiale sportive (în special ghete și mingi) fiind obligați să ni le procurăm din alte locuri?" (Foti D. Foti).

„De mai bine de un an, federația tot promite mingi speciale pentru copii, la dimensiuni reduse și cu greutăți variate, dar nu se ține de cuvînt.

De ce I.D.M.S. nu pune la dispoziția echipelor de fotbal și materiale ajutătoare din plăci fibrolemnease și osatură de aluminiu, mult mai trainice și mai lesne deplasabile?" (Vintilă Mărdărescu).

DOLEANȚELE FOTBALIȘTILOR TIMIȘORENI

La Politehnica și C.F.R., cele două principale cluburi timișorene, problema echipamentului are date similare, așa cum am constatat din discuția cu tov. I. Covaci, Varga și Iliescu. În privința tricourilor, pentru prima echipă lucrurile se rezolvă prin inițiative pe plan local, prin comenzi directe la întreprinderi din oraș sau de mai departe. Fapt este că atît feroviarii cît și studenții dispun de un număr suficient de rînduri de tricouri. Există preocupare pentru menținerea culorilor tradiționale și s-au aflat destui entuziaști printre suporteri care să și deseneze modelele de tricouri pentru fotbaliștii îndrăgiți. Spre a termina cu... partea textilă a echipamentului, pentru echipele prime, să notăm că greutățile încep de la jambiere! Acestea nu pot fi comandate tot la fabricile care execută tricourile și de aceea cele două cluburi nu dispun de jambiere în culorile tricourilor, în culorile tradiționale.

Dar situația foarte grea, adeseori de nerezolvat, rămîne aceea a ghetelor și mingilor. Ghetele de serie, aflate în magazinele I.D.M.S., sînt de o foarte slabă calitate și nu rezistă, mai ales în săptămînile de toamnă sau de început de primăvară — pe terenuri noroioase sau ude — decît foarte puțin, cu mult sub termenul de întrebuințare legal. Cu mingile, aceeași situație. Cele aflate în comerț se deformează foarte repede, nu rezistă nici ele la condițiile grele de joc. În această împrejurare ce fac cluburile? Dacă reușesc să obțină ghete din producția fabricii de la Reghin, sau de comandă, sau mingi dintre cele realizate de Flacăra roșie București, lucrurile mai merg cum merg. Dacă nu, cheltuielile la aceste capitole se dublează sau se triplează dînd peste cap întregul plan de investiții nu numai al secției ci, uneori, și al întregului club.

Pentru echipele de juniori și copii problema echipamentului este direct alarmantă. Tricourile, pantofii de tenis — utilizați foarte mult — ghetele, mingile sînt procurate prin I.D.M.S. și au calitatea de care aminteam. Deci, cheltuieli cu mult peste planificări spre a se face față antrenamentelor și jocurilor. Și mai este ceva. Aceste sortimente — solicitate în cel mai înalt grad și în mod frecvent — nu ajung în magazinele de desfacere din Timișoara într-o cantitate corespunzătoare și, de cele mai multe ori, fără mărimile medii, firește, cele mai căutate. Vei găsi adeseori la Timișoara mii de perechi de pantofi de ciclism pentru — cu bunăvoință spus — 30 de sportivi, dar te vei lovi de răspunsul negativ al vînzătorului cînd cauți pantofi de tenis sau ghete de fotbal numerele 40, 41, 42!

Fotbaliștii mari și mici ai Timișoarei reclamă deci o calitate superioară pentru echipamentul sportiv specific sportului lor; am văzut în cele două cluburi tricouri care se lăbărțează, se deformează după cîteva

— Ce facem, mai jucăm fotbal, sau cu o minge ca asta, **schimbăm barele și facem o partidă de rugby?**

întrebuințări. Ca să nu mai vorbim că e greu să mai stabilești culoarea inițială a acestor tricouri după cîteva spălături. Am văzut ghete cu crampoanele pătrunse în talpă deoarece între crampoane și talpă nu este fixat un material izolant și rezistent (din metal sau material plastic). Sînt doleanțe justificate pe care producătorii trebuie să le ia în seamă fiindcă sînt constatate nu numai la Timișoara!